



Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 19 nr. 5

maj 2007

EN NY OG BEDRE VERDEN

Store ideer har altid fået os til at drømme om en bedre fremtid. Således også når to hundrede embedsmænd og forskere fra Rusland, Japan, Sydkorea og USA samles i Moskva for seriøst at diskutere de tekniske og økonomiske rammer for bygningen af en 103 kilometer lang tunnel under Beringstrædet. Wow, sikke et fremtidsperspektiv! En verden, hvor klodens tre største landmasser hænger sammen. Det eurasiske Kontinent med Nord- og Sydamerika. Hvor mennesker og gods kan rejse fra København ned over en bro over Femern Bælt til Berlin, videre til Moskva og øst over helt til Yakutsk og op til Kap Dezhnev, Sibiriens yderste østlige spids. Herfra ned i tunnelen til Den Store Diomedes Ø, videre til Den Lille Diomedes Ø og så et smut til Kap Prince of Wales i Alaska. Og nu er vi pludselig i Amerika. Herfra kan turen gå syd over – langt syd over. Tager man Nord-, Mellem- og Sydamerika i et stræk ender man i Kap Horn. Og så har man rejst – hold nu fast – små 30.000 km siden man stod på toget i København.

I sit indlæg på konferencen i Moskva kaldte den amerikanske økonom og fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche en kommende fast forbindelse over Beringstrædet for »navlen« i skabelsen af en ny verdensøkonomi. Det nuværende globale finans- og betalingssystem hænger i laser, og skal vi undgå en gigantisk økonomisk katastrofe, må der hurtigst muligt træffes de nødvendige politiske beslutninger om helt nye globale finansielle spilleregler. Det bedste udgangspunkt ville være efterkrigstidens fastkurssystem, som Franklin D. Roosevelt fik skruet sammen i Bretton Woods i 1944. Det ville passe perfekt til de megainfrastrukturprojekter for det østlige Sibirien, som allerede ligger klar i Rusland. Og det ville passe perfekt til den videre opbygning af Kinas moderne økonomi og den fortsatte økonomiske udvikling af Indien. Derfor foreslår LaRouche, at USA går sammen med netop Rusland, Kina og Indien for at etablere et nyt Bretton Woods-system.

Kombinerer vi et sådant finanssystem med gigantiske fysiske infrastrukturprojekter, hvor alverdens lande samarbejder om fælles økonomisk udvikling – og her skal vi også have Afrika med – vil vi langt om længe få bragt det gamle imperiale stormagtspil til ende. Halford Mackinders geopolitiske teser om kontrollen over »Det eurasiske Hjerteland« skal erstattes af reelt globalt økonomisk samarbejde. Et helt århundredes to verdenskrige og uendelige strøm af regionale konflikter, skal vige pladsen for et mylder af konkrete økonomiske projekter på tværs af landegrænser. Hele kontinenter skal bindes sammen af et net af infrastruktur med lynhurtige magnetsvævetog, motorveje, nye byer og hypermoderne kommunikationslinier. Alternativet er nemlig ikke til at holde ud at tænke på. Så vi kan lige så godt komme i gang.

NYT FINANSSYSTEM NU!

På en konference i **Washington** den **1. maj**, der blev transmitteret direkte over internettet, advarede den amerikanske økonom og fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** om, at revnerne i fundamentet under det internationale finanssystem nu er så store, at man ikke kan vente til efter det amerikanske præsidentvalg i **november 2008** med at gribe ind. »Det, der må og skal ske – og det skal ske hurtigt – er, at **USA** indgår en aftale med **Rusland, Kina, Indien** og andre lande om, med øjeblikkelig virkning, at etablere et nyt internationalt finans- og betalingssystem baseret på de principper, der lå til grund for **Franklin D. Roosevelts** søsætning af **Bretton Woods-systemet** i perioden **1944-45**. Det må og skal ske, og det kan ske.«

LaRouche fortsatte: »Rusland har allerede gentagne gange tilkendegivet, gennem udtalelser fra præsident **Putin** og andre – og jeg har undersøgt det her ganske grundigt – at man er interesseret i et tæt samarbejde med USA. Ikke nødvendigvis med de fjolser, der i øjeblikket sidder i Washington, bl.a. i **Det hvide Hus**, men man ønsker at etablere nye relationer til USA, helt anderledes end dem, der i dag eksisterer på topniveau, med det formål at bringe lande som Rusland, Kina, Indien og USA m.fl. sammen i et sæt af traktater og aftaler, der som et hasteindgreb og med øjeblikkelig virkning etablerer et nyt, internationalt finans- og betalingssystem, der i sine intentioner har de aftaler, som **Franklin D. Roosevelt** i **1944-45** arrangerede for verden efter **2. Verdenskrig**, som sit forbillede.«

»Det er menneskeheden's eneste chance. Tidsrammen er »her og nu«. Det her er ikke noget, der gælder for **2009**. Eller bare **2008**. Det gælder for **2007**, og det skal ske snarest muligt. For hele systemet er håbløst bankerot. Det holdes kun sammen af tegnestifter, hårnåle og tyggegummi...«

Den største trussel imod det internationale finanssystem er lige nu det ustoppelige sammenbrud i det amerikanske boligmarked. Over **to millioner** amerikanske familier står i umiddelbar fare for at skulle gå fra hus og hjem, når afdragene på deres flekslån i de kommende måneder tilpasses det hastigt stigende renteniveau på de internationale lånemarkeder. En sådan bølge af tvangsauktioner ville trække tæppet væk under det **1.200 mia. dollars** store marked for højrisiko-realkreditlån i USA og true hele det amerikanske realkreditmarked til en samlet værdi af **16.700 mia. dollars** (**64** gange Danmarks bruttonationalprodukt *-red.*). Et totalt sammenbrud af det amerikanske boligmarkedet ville trække dollaren, der også fungerer som international reservevaluta, med sig i faldet og dermed vælte hele det internationale finanssystem.

Bag kulisserne arbejdes der på højtryk for at forhindre, at dette ultimative mareridt bliver til virkelighed. Den **17. april** udsendte **Den amerikanske Føderalbank** et usædvanligt sæt retningslinier til de amerikanske banker. Føderalbanken råder indtrængende bankerne til ikke straks at sende de låntagere, som ikke kan overholde terminerne på deres huslån, på tvangsauktion, men derimod strække sig langt for at finde en mindelig orden. Sidste gang Føderalbanken følte sig foranlediget til at lade bankerne slække på kravene til låntagerne var i **1991**, da krisen i kølvandet på børskrakket i **oktober 1987** var tæt på at knække USA's største bank **Citybank**. I en strikt fortolkning af bank- og kreditlovgivningen var storbanken simpelthen insolvent i **november 1991**, så,

for at undgå et dramatisk krak, var man tvunget til at sætte elastik i bogstaverne i kreditloven. Der står man altså igen i dag.

Og som man har gjort i hver eneste finanskrise siden børskrakket i **1987**, forsøger man at inddæmme problemerne på det amerikanske boligmarked med »en mur af penge«. På opfordring fra Føderalbanken har de to gigantiske halvoffentlige realkreditinstitutter, »**Fannie Mae**« og »**Freddie Mac**«, erklæret, at de vil træde ind på det nødlidende højrisiko-realkreditmarked og opkøbe og konvertere huslån for op mod **40 mia. dollars** (mere end **10 gange** så meget som daværende finansminister **Robert Rubin** tvang bankerne til at indskyde i den konkursramte hedgefond **LTCM**, da finanssystemet stod på randen af sammenbrud i **september-oktober '98 -red.**). Men med en krise ude af kontrol kan det hurtigt vise sig at forslå som den berømte »Skrædder i Helvedet«. Derfor fremlagde formanden for den amerikanske forening af private konkursadvokater, **Henry Sommer**, den **1. maj** et forslag for retsudvalget i **Den amerikanske Kongres** om tillæg til konkurslovgivningen, så man bliver i stand til at fastfryse truende tvangsauktioner og nedskrive hovedstolen på de mest nødlidende huslån. Sommer fremførte som begrundelse, at de amerikanske husejere har været ofre for en helt grotesk spekulation på både boligmarked og markedet for højrisikolån (allerede den **22. april** fremlagde Lyndon LaRouche et forslag om en fastfrysning af tvangsauktioner og en afvikling af hele højrisikomarkedet).

Men selv hvis man i første omgang får reddet millioner af amerikanske familier fra at gå fra hus og hjem, kan det igangværende sammenbrud af den amerikanske boligboble bringe det internationale finanssystem til fald. Små og store spekulationsfonde, de såkaldte hedgefonde, tog grådigt for sig af retterne på højrisiko-realkreditmarkedet. Allehånde lånetyper – afdragsfrie, rentefrie, indskudsfrie, risikovurderingsfrie og fornuftsufrie – lokkede millioner af mennesker ind på ejendomsmarkedet uden det nødvendige indkomstgrundlag og skabte et kolossalt marked for prioritetsløse obligationer og gældsbeviser, som blev klippet op til spekulationskonfetti kaldet derivater eller klistret sammen til eksotiske lånepakker. Den **26. april** advarede den britiske centralbank, **Bank of England**, om, at disse realkreditderivater og lånepakker fra det amerikanske boligmarked har gjort det internationale finanssystem mere sårbart overfor pludselige forandringer. Centralbanken advarer om, at de seneste måneders dramatiske nedtur på højrisikomarkedet, blot vil være en »mild forsmag« på det, der vil komme, hvis en lignende krise ramte erhvervslivets lånemarked. Den **3. maj** meddelte den schweiziske storbank **UBS**, at den med øjeblikkelig virkning lukker sin hedgefond **Dillon Read Capital Management, DRCM**, efter den har tabt **125 mio. dollars** på det amerikanske højrisiko-realkreditmarked. Også den **3. maj** offentliggjorde investeringsbanken **Grantham, Mayo, Van Otterloo & Co.** i **Boston, Massachusetts**, et nyhedsbrev, i hvilket bankens administrerende direktør, **Jeremy Grantham**, i meget direkte vendinger advarer om, at verdens finanssystem har udviklet sig til en gigantisk spekulationsboble. »Den første sande globale boble« lød overskriften på direktørens artikel. Grantham, Mayo, Van Otterloo & Co. forvalter i øvrigt **6,1 mio. dollars** af vicepræsident **Dick Cheney's** personlige formue.

Den **2. maj** advarede Den amerikanske Føderalbank om,

at de internationale hedgefondes investeringer over de seneste måneder har udvist samme grad af »ensrettethed«, som man så forud for sammenbruddet af den store hedgefond LTCM i **september 1998**, der som nævnt nær havde bragt det internationale finanssystem til fald. Med andre ord: Spekulationsfondene satser alle sammen på de samme vædsmål, indgår de samme kontrakter, køber de samme obligationer, de samme lånepakker, de samme valutaer osv. Alt sammen for lånte penge. Det øger, ifølge føderalbanken, risikoen for, at alle vil forsøge at sælge de samme papirer på det samme tidspunkt, hvis der opstår en krise. Og det er simpelthen opskriften på et globalt krak. LaRouche kaldte i en kommentar føderalbankens advarsel for »fair«.

Herhjemme i Danmark er der som bekendt også gået hul på boligboblen. Nøjagtigt som **Schiller Instituttets** formand **Tom Gillesberg** advarede om under kommunalvalget tilbage i **november 2005**. Det var der ikke mange, der troede på dengang. Nu er det en barsk realitet for de tusinder af husejere, der sidder med to huslejer, fordi de ikke kan få deres gamle bolig solgt, og de tusinder af førstegangskøbere, der lige så stille er ved at blive stavnsbundne, fordi de ikke har råd til at sælge med tab. Indtil videre er prislefaldet relativt begrænset, **10-15 procent**. Men krisen fortsætter, og der vil ikke gå lang tid, før det kan mærkes på den ellers så »rosenrøde« danske økonomi. Og sprænger den amerikanske boble for alvor, bliver der også blodbad på boligmarkedet i lille **Danmark**.

KRAVET VOKSER: AFSÆT CHENEY

Den **24. april** indleverede **Dennis Kucinich**, medlem af **Repræsentanternes Hus** og demokratisk præsidentkandidat, officielt en resolution til vedtagelse i **Den amerikanske Kongres**, der indeholdt tre anklager imod vicepræsident **Dick Cheney** med krav om en rigsretssag. De tre anklagepunkter er: **1)** At vicepræsidenten manipulerede indsamlingen af efterretninger og løj overfor nationen med en påstand om, at **Irak** besad masseødelæggelsesvåben, **2)** at vicepræsidenten manipulerede indsamlingen af efterretninger og løj overfor nationen med en påstand om, at Irak havde forbindelser til terrororganisationen **al-Qaida** og **3)** at vicepræsidenten »åbent har truet med aggression imod **Den iranske Republik**, uden at der foreligger nogen konkret trussel imod **USA**«.

På en pressekonference samme dag understregede Kucinich vigtigheden af, at kongressen langt om længe griber ind overfor vicepræsident Cheneys omfattende magtmisbrug, og i et interview til den amerikanske tv-station **CNN** forklarede han, at forslaget om en rigsretssag fremlægges nu, fordi der er en stadig voksende fare for, at Cheney trækker USA ind i en ny krig mod Iran.

Den **27.-29. april** afholdt **Det demokratiske Parti i Californien** sit årlige delstatskonvent i **San Diego**. Bag kulisserne udspandt der sig et drabeligt slag omkring Dennis Kucinich' forslag om en rigsretssag mod Cheney. Repræsentanter for det nationale lederskab i **Washington** kæmpede desperat for at forhindre, at den gigantiske lokalafdeling vedtog en resolution til støtte for kravet om en rigsretssag. Men repræsentanter for **LaRouches Ungdomsbevægelse, LYM**, kæmpede indædt sammen med Kucinich' kampagnestab for at holde en støtteresolution på afstemningslisten. På opfordring fra Kucinich' kampagnestab stillede

LYM sit **40** mand store kor op i mødelokalet, da resolutionskomitéen skulle træffe den endelige afgørelse om hvilke forslag, der ville blive fremlagt til afstemning. Til tonerne fra **Beethovens** kanon »In Arm der Liebe«, med en til lejligheden passende satirisk tekst om Cheney, fik **LYM**-koret alles udelte opmærksomhed. Og det lykkedes. Konventet vedtog en resolution, der opfordrede kongressen til at inkludere muligheden af en rigsretssag imod vicepræsidenten blandt de foreslåede tiltag overfor Bush-regeringens magtmisbrug.

LYM-repræsentanternes fremtrædende rolle på delstatskonventet blev også afspejlet i det faktum, at **Quincy O'Neal**, formand for **Det demokratiske Partis FDR Mindeklub i Los Angeles** og ledende **LYM**-medlem, blev valgt til vicepræsident for den **Afro-Amerikanske Caucus**, og **Wynneal Inocentes** fra **LYM** blev valgt som korresponderende sekretær for den **Filippinsk-amerikanske Caucus**.

Den **28. april** blev der i mere end **100** byer rundt om i USA afholdt demonstrationer og politiske manifestationer med krav om en rigsretssag imod vicepræsident Cheney. Samme dag sikrede lederen af LaRouches politiske aktionskomité i delstaten **Louisiana, Fred Huenefeld**, at den lokale eksekutivkomité i Det demokratiske Parti enstemmigt vedtog en resolution med krav om en rigsretssag mod vicepræsidenten. Det krav kunne man også læse i avisen *The Houston Chronicle* den **28. april** i en kronik skrevet af fhv. senator **George McGovern**. Den **29. april** bragte det ledende demokratiske medlem af kongressen **John Murtha** kravet om rigsretssag op på det landsdækkende tv-program »Face the Nation«. Og den **2. maj** meddelte to demokratiske medlemmer af Repræsentanternes Hus, **William 'Lacy' Clay** fra **Missouri** og **Janice Schakowsky** fra **Illinois**, at de stiller op som medudskrivere af Dennis Kucinich' resolutionsforslag.

ET DANSK MAGNETSVÆVETOGNET OG GLOBAL INFRASTRUKTUR

Den **12. april** havde en delegation fra **Schiller Institut** under ledelse af formand **Tom Gillesberg** foretræde for **Folketingets Trafikudvalg** for at fremlægge instituttets forslag til en magnetsvævetoglinie (maglev) mellem **København** og **Århus**, der kan reducere rejsetiden mellem **Danmarks** to største metropoler til kun godt **25 minutter**. Schiller Instituttets forslag havde allerede i ugerne forinden vakt opsigt i flere aviser og medier (se også *Prometheus*, **april '07**). Trafikudvalget tog imod forslaget med stor interesse, og der blev spurgt ind til flere detaljer i det fremlagte projekt.

Allerede da Schiller Instituttet henvendte sig til Trafikudvalget den **21. marts**, udbad udvalget sig en kommentar fra trafikminister **Flemming Hansen**. Den kom så den **16. april**, hvor trafikministeren indledningsvis konstaterede: »Det er sjældent at modtage et forslag i den skala, som Schiller Instituttet lægger frem i sin henvendelse af **21. marts** om konstruktion af et landsdækkende magnetsvævetognet«. Han fortsatte: »Det vil nok være teknologisk muligt at konstruere et magnetsvævetog, som kunne tilbagelægge afstanden mellem København og Århus på omkring en halv time, men omkostningerne vil være meget høje. Forslagsstillerne nævner selv en investering på **150 mia. kr.** plus en Kattegatforbindelse til **40 mia. kr.** Alene afskrivning og forrentning heraf vil løbe op i over **10 mia. kr.** om året, før der tænkes på udgifter til drift og vedligeholdelse«.

På den baggrund, og med henvisning til at man i **Tyskland** tilbage i **90'erne** ikke fandt det rentabelt at etablere en maglevlinie mellem **Hamburg** og **Berlin**, mener trafikministeren ikke, at det er »aktuelt at beskæftige sig med en indførelse af teknologien her i landet«.

Desværre for Flemming Hansen og hans embedsmænd halter argumentationen gevaldigt. Maglevlinien mellem Hamburg og Berlin kuldsejlede af politiske og ikke af økonomiske årsager, og de **190 mia. kr.** i Schiller Institutets egne beregninger, som ministeren henviser til, er prisen for et komplet landsdækkende maglevnet med **635 km.** sporlinier og ikke en direkte forbindelse mellem København og Århus. En sådan vil »kun« koste ca. **65 mia. kr.** (inkl. en **45 km** Kattogatforbindelse til **40 mia. kr.**).

Og i Tyskland ulmer den politiske interesse for etableringen af maglevforbindelser stadig lige under overfladen. Derfor fandt den danske debat om Schiller Institutets forslag også frem til internetsiderne hos det store tyske ugemagasin *Stern* den **14. april**, hvor man i øvrigt beklagede, at det er så sjældent, at **LaRouches** politiske forslag slår igennem i medierne. Samtidig har den tyske maglevproducent **Transrapid** annonceret sin nyeste prototype, kaldet **TR 09**, og en maglevlinie mellem **Münchens** lufthavn og centrum er under politisk behandling.

I **Holland** er trafikministeriet i gang med de sidste økonomiske beregninger over et gigantprojekt kaldet »**Randstad Rapid**«, der med en **230 km** cirkelformet maglevlinie skal forbinde byerne **Utrecht, Rotterdam, Haag, Schiphol Lufthavn, Amsterdam, Almere** og **Amersfoort**. I **Storbritannien** vil det britiske trafikministerium i løbet af **maj måned** indlede den første behandling af et forslag til en **800 km** lang maglevforbindelse mellem **Glasgow** og **London**. Linien der også forbinder **Edinburgh, Newcastle** og **Manchester** skal have en sidelinie til **Liverpool, Birmingham** og **London Heathrow Airport**.

Den **14. april** kunne man på den iranske hjemmeside *Mashad International Fair* læse, at der er indledt forhandlinger mellem **Irans** regering og et tysk selskab om etableringen af en **900 km** lang maglevlinie mellem **Teheran** og **Mashad**. I **Kina** har man besluttet at forlænge den eksisterende maglevlinie mellem **Pudong International Airport** og **Shanghais** centrum til byens anden store lufthavn **Hongqiao**. Og den **26. april** meddelte det japanske togselskab **Central Japan Railway**, at det berømte hurtigtog »**Shinkansen**« mellem **Tokyo** og **Osaka** skal erstattes af en splinterny japansk-designet maglevlinie inden udgangen af **2025**. Shinkansen vakte opsigt med sin tophastighed på **210 km/t**, da det blev sat i drift i **1964**, og kører i dag **300 km/t**. I **2003** satte det japanske maglevtog verdensrekord, da det nåede på **581 km/t** på sin nye testbane. Det er det, der skal være hurtigtog i Japan anno **2025**.

Under Schiller Institutets foretræde for Folketingets Trafikudvalg blev der også udtrykt interesse for de dele af forslaget, som rakte ud over Danmarks grænser, altså forslaget om etableringen af et gigantisk infrastrukturnet fra **Europa**

til **Kina**, kaldet **Den eurasiske Landbro**. Og det er en interesse, der deles af voksende politiske kredse rundt om i verden, ikke mindst i **Rusland**. Den **24. april** samledes flere hundrede regeringsembudsmand og trafikforskere fra **Rusland, Japan, Sydkorea** og **USA** til en konference i **Moskva** under overskriften: »*En Transkontinental Eurasisk-amerikansk Forbindelse over Beringstrædet*«. Blandt talerne var **USA's** fhv. indenrigsminister og guvernør for **Alaska, Walter Hickel**, og den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche**, hvis tale »*Verdens politiske kort under forandring: Mendelejev ville have været enig*« blev præsenteret på russisk af **Jonathan Tennenbaum**, PhD. Konferencen var den første af en række konferencer om russiske megaprojekter, som vil blive afholdt af **Ruslands Videnskabernes Akademi** i samarbejde med de russiske trafik- og økonomiministerier. Forslaget om en tunnel under **Beringstrædet** er en del af et gigantisk russisk infrastrukturprojekt, der inkluderer over **6.000 km** højhastighedstoglinier, motorveje, olielerninger, gasledninger, elektricitetskabler, kommunikationslinier med optiske fibre m.m. Nøjagtig som også Schiller Institutet foreslog i **1995-96** med gigantprojektet **Den eurasiske Landbro**.

FLASH: DÅRLIGT NYT FRA FRANKRIG

Trods en rekordhøj valgdeltagelse på **86%** og en historisk høj stemmeafgivelse blandt unge franskmænd og unge afrikanske indvandrere, lykkedes det ikke for den socialistiske præsidentkandidat **Ségolène Royal** at vinde valget i **Frankrig** den **6. maj**. Den konservative kandidat **Nicolas Sarkozy**, der havde massiv opbakning fra medierne og den internationale finansverden i **London** og **New York**, vandt med **53%** mod **47%** til Royal, der blev modarbejdet af stærke kræfter i hendes eget socialistparti.

I sin kommentar til valgresultatet sagde **Jacques Cheminade**, fhv. præsidentkandidat for partiet **Solidarité et Progrès** og **Lyndon LaRouches** politiske allierede i Frankrig, at valget afspejlede et katastrofalt politisk stemningskifte væk fra den traditionelle »**Franklin D. Roosevelt/Charles de Gaulle**-velfærdsstat« over mod en mere brutal **Nietzsche/Darwin** »den stærkeste overlever«-holdning. Udenrigspolitisk vil Sarkozy lægge Frankrig tættere på præsident Bush og vicepræsident Cheney, og Sarkozy har gjort det krystalklart, at han under ingen omstændigheder vil samarbejde med **Putins Rusland**. Sarkozy vil støtte globalisering på bekostning af nationalstaternes suverænitet og indenrigspolitisk vil franskmændene sandsynligvis komme til at mærke et fald i levestandarden og en betydelig øgning af politiets overvågning – hvis Sarkozy altså holder sine valgløfter.

Den udvikling håber Cheminade vil fremprovokere en genoplussen af den franske republikanske tradition og erindrer om, at en forværring af den internationale finanskrise i den kommende tid vil underminere Sarkozys udenlandske økonomiske og politiske støtter i **City of London** og **Wall Street**.

Prometheus udgives hver måned af **Schiller Institutet**, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Konto: 1551-0005648408, Giro: 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. *Prometheus* er en videreførelse af **Agro-Nyt** (marts 1989 – oktober 2004). Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.

ISSN: 1604-2840 Egettryk